

ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Η Γη της επαγγελίας, η ευρώπη των εθνών και των ευκαιριών που μετατρέπεται σε προοπτική θανάτου είτε σε κάποιο σημείο της μεσογείου είτε σε κάποιο χερσαίο τμήμα μεταξύ της τουρκίας, της ελλάδας και της βουλγαρίας. Η ευρωπαϊκή πολιτική αποτροπής της εισόδου των μεταναστών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το κύκλωμα διακίνησης τους. Ένα κύκλωμα, στο οποίο συμμετέχουν μπάτσοι, στελέχη της ε.υ.π., μεσάζοντες, δουλέμποροι, ντόπια αφεντικά, θεσμικοί παράγοντες, δημιουργώντας τους όρους εκείνους, με τους οποίους το κέρδος υπερκαλύπτει μερικές δολοφονίες στα νερά της μεσογείου.

Οι εικόνες των χιλιάδων νεκρών μεταναστών στις παραλίες της ιταλίας, της ελλάδας και της ισπανίας χρησιμοποιήθηκαν με τον πλέον χυδαίο τρόπο έτσι ώστε να ενδυναμωθεί η «ευρώπη φρούριο». Η χρήση του θανάτου ως μέσο διαχείρισης πληθυσμών, αποτροπής εισόδου στον ευρωπαϊκό χώρο και ως φυσική εξόντωση σε όσους περισσεύουν.

Μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική που, από τη μια καταδικάζει τις εικόνες της θρησκευτικής βίας στις χώρες προέλευσης και από την άλλη διοχετεύει στις οθόνες μας τις εικόνες των δολοφονιών εκείνων των κοινωνικών κατηγοριών που δεν είναι «άξιες» να εισέλθουν στα χερσαία και μη εδάφη της, εξαντλώντας τις ευθύνες σε ένα ορατό κύκλωμα διακίνησης και εκμετάλλευσης άορατων ανθρώπων των οποίων η υπόσταση τους περιορίζεται στην εικόνα του θανάτου τους.

Μια ευρώπη, λοιπόν, που δεν οργάνωσε μόνο τις ζωές που αξίζουν να ζουν εντός των τειχών της αηλιά και τις εικόνες των νεκρών έξω από τα εδάφη της, τακτοποιώντας τα πτώματα και νοικοκυρεύοντας τους χώρους ταφής τους, καθιστώντας σαφές ότι ο «ανθρωπιστικός» παράδεισος υπάρχει μόνο για όσους το αξίζουν, για όσους μπορούν και αντέχουν, για όσους είναι άξιοι να μετέχουν και να ζουν μέσα σε αυτόν. Ο ανθρωπισμός που αρχίζει στο 0:01 και τελειώνει στο 01:00, όσο διαρκεί ενός λεπτού σιγή. Ούτως ή άλλως, ο Άηλιος είναι ήδη νεκρός εδώ, παραγωγικά, οικονομικά και ηθικά.

Με τη λήξη του υποκριτικού πένθους, η πραγματικότητα που επιφυλάσσει η ε.ε. είναι η εντονότερη στρατικοποίηση των συνόρων των κρατών-μελών της με τριπλάσιασμό των οικονομικών κονδυλίων για την ενίσχυση των επιχειρήσεων «τρίτων» και «ποσειδών» του υπερεθνικού μηχανισμού καταστολής της FRONTEX, μη επανδρωμένα αεροσκάφη (drones) για τον εντοπισμό από αέρος, βυθίσεις σκαφών, στρατιωτικές επεμβάσεις. Με αυτό τον τρόπο, η ε.ε. μετατρέπει τα θαλάσσια σύνορα των χωρών της μεσογείου σε τόπους μαζικής δολοφονίας μεταναστών.

Η συνέχεται για όσους επιζητούν και από αυτόν το δεύτερο «πόλεμο» είναι στρατόπεδα συγκέντρωσης, χαρτογράφηση και φακέλωμα μέσω απόσπασης δακτυλικών αποτυπωμάτων, συγγή εκμετάλλευση από ντόπια αφεντικά, κυκλώματα διακινητών/μεσάζοντων σε συνεργασία με την αστυνομία, επιχειρήσεις σκούπα, επιθέσεις από φασίστες. Μία σέβαν ομηρία στους καπιταλιστικούς παραδείσους.

Το ελληνικό κράτος, σταθερός αρωγός στις αποφάσεις της ε.ε. όσον αφορά τη μεταναστευτική πολιτική, εδώ και δεκαετίες στηρίζει, αποφασίζει και συμμετέχει, με τους φράχτες στον Έβρο, τις επιχειρήσεις της Frontex και τις σκούπες και τις δολοφονίες στα σύνορα. Παράλληλα, η αριστερή εκδοχή του κράτους συνεχίζει το έργο αυτό, συντηρώντας και επενδύοντας στα μικροαστικά αντανακλαστικά, συναινώντας στο διαχωρισμό των οικονομικών μεταναστών και των προσφύγων (υποβιβάζοντας ακόμα περισσότερο την κατηγορία των μεταναστών, καθιστώντας τους πλέον a priori παράνομους), συνεχίζοντας τη συναυτουργία στις επιχειρήσεις του στρατού της Frontex και τις «σκούπες» των μπάτσων.

Απέναντι στη σκληρή πραγματικότητα που βιώνουν οι σύγχρονοι κολλασμένοι, προτάσσουμε τον κοινό αγώνα ντόπιων και μεταναστών ενάντια σε κάθε είδους εκμετάλλευση, απέναντι σε ντόπια και υπερεθνικά αφεντικά, στις μαφίες και στα κυκλώματά τους, στα κράτη και τις πολιτικές τους, στους φασίστες και τους ρατσιστές, μέχρι να κάνουμε το δικό μας παράδεισο, δική τους κόλλασση.

αλληλεγγύη στους μετανάστες και τις μετανάστριες

ΚΑΙ Η ΚΟΛΑΣΗ ΕΔΩ

